

הודעה משמחת

שמחים אנו להודיע בזה לציבור אנשי שלומינו שיחיו
כי ביום א' בערב - ליל ניטל

אנו מארגנים אי"ה לבקשת ולתועלת הרבים

שיעור מיוחד ונחויץ

בענין בדיקת המזון מתולעים עם המחשה בהקרנת תמונות וכדו'

על ידי א' מגדולי המומחים בנושא

הרב שמואל שטערנפעלד שליט"א

מנהל המעבדה לבדיקת תולעים במזון שע"י העדה החרדית עיה"ק ירושלים תובב"א

השיעור תתקיים בשעה 8.30 בערב בדיוק

בבית מדרשינו בשיכון

ויה"ר שנוכח להגדיל תורה ולהאדירה עדי נוכח לביאת משיח צדקינו,

ומלכינו מרן רבינו הגה"ק שליט"א בראשינו, במהרה בימינו, אמן

ביקרא דאורייתא

הגבאים

לכה טוב

ליקוטים יקרים, מפי סופרים וספרים, ע"ד מוסר וחסידות נאמרים

המתקת הדינים

וידבר אלוקים אל משה ויאמר אליו אני ח. פרש"י נאמן לשלם שכר טוב וכו'. וצריך לדעת במאמר הכתוב וידבר אלוקים וקשה מה דיבר אליו, ואפ"ל דהנה כידוע הוי' רומז לרחמים ושם אלוקים רומז למדת הדין ובסידור האר"ל בשם הרה"ק ר' שבתי מראשקוב ז"ל שבפסוק פ'דנו ו'מצילנו מרומים שם אלוקים שהוא בנימטריא פ"ו וכן בר"ת פ'דנו ו'מצילנו שהוא רומז למדת הדין, ומעולם ה'וא ש"מך הוא ר"ת משה שהוא רומז לדת הרהמים, והיינו שהשם של משה ממתין מדת הדין, והנה לשון וידבר לשון הנהגה כלשון הפסוק ידבר עמים תהתינו, וזו פי' הפסוק וידבר אלוקים אל משה פי' כשמוליכין את מדת הדין אל משה שהוא ממתין מדת הדין לרחמים, אז אני ה' נאמן לשלם שכר. (זכרון יחזקאל)

אמונה

וארא אל אברהם ואל יצחק ואל יעקב. פרש"י וארא אל האבות ומקשין מאי בעי רש"י בזה, וי"ל כי כל אדם צריך להקור בעצמו לפי כוחו אמונת אלוקים עולם ב"ה וב"ש ואין לסמוך על מנהג אבותינו בידינו, ומי שמאמין בה' רק מחמת כי אביו האמין זה נקרא רק בן כי קבל אמונתו מאביו, אבל מי שעובד מעצמו להשיג אמונה נקרא בחי' אב וכאלו הוא בנה בנין אב למצוא אמונת אלוקים עולם כאברהם אבינו ע"ה, ומחמת זה נקראים האבות הקדושים שלשת אבות כי כל אחד מהם לא סמך על אביו לא יצחק על אברהם ולא יעקב על יצחק אך כל אחד קיים "דע את אלוקי אביך ועבדהו" וזהו כוונת תוה"ק שלא כללה לומר יחד וארא אל אברהם יצחק ויעקב ודקדק הכתוב ביהוד אל אברהם אל יצחק ואל יעקב כי כל אחד יגע ומצא בפני עצמו אמונה וזהו שהקשה לרש"י ז"ל למה כתיב אצל כל אחד אל לכן מתרין מה שכתוב וארא אל אצל כל א"א

"האבות" כי כולם היו אבות ולא בנים לירש מאביהם. (דברי מאיר)

אל האבות

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב וברש"י וארא אל האבות, המלה "אבות" יכולה להתפרש גם כלשון 'רצון' (מלשון לא יאבה). השם יתברך נראה רק אל אלה הרוצים שיראה אליהם, כיוצא בזה מפרש הרמב"ם את הפסוק 'אהיה אשר אהיה' – אהיה עם אלה שרוצים כי אהיה אתם. (חתם סופר)

חסדי השם

ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים. הענין דהנה יש ב' מיני צדיקים המוכיחים את העם לילך בדרכי ה' יש צדיק אשר דיבורו עושה רושם להכניע לב עושה רשעה ולהטותם לדרך ה' וא"צ ליתן שום טעם לדבר וזה א"צ להיות פמיט בלשונו כי אינו צריך להסביר הדבר רק כשאומר הדרך הישרה לעשות כן, דיבורו עושה רושם ונכנס בלב השומע ויש צדיק אשר אין דיבורו עושה רושם רק שהוא מוכרח להביא ראיות ומעמדים לדבר שזהו דרך הישרה וזה צריך להיות בעל לשון שיוכל להסביר הדבר להשומעים כדי שיכנסו דבריו בלבם, וזה שאמר לו ה' ויצום אל פרעה כי משה אמר הן אני ערל שפתים ואמר לו ה' אתה א"צ להיות בעל לשון להסביר לפרעה בדיבורים רק אתה תצוה עליו ודיבורך עושה רושם שמוכרח הוא לשמוע לך ויצום אל בני ישראל כי הקב"ה מקבל תענוג כאשר הוא נותן טובות לישראל וישראל המקבלים הטובות עושים בזה רצון ומצות ה' כי בקבלת הטובות יש להקב"ה מזה תענוג, וזה וידעתם כי אני ה' המוציא אתכם וכו' כלומר בזה שאוציא אתכם מתחת פבלות מצרים ותקבלו בזה יהי' לכם מצוה שתגדמו התענוג להקב"ה שהשפייע לכם טובות, וזהו ויצום אל בני ישראל לשון

מצוה שאצל ישראל הוא מצוה כאשר הקב"ה מוציאה ממצרים. (קדושת לוי)

ניסי ה'

הירא את דבר ה' מעבדי פרעה הנסי וגו' ואשר לא שם לבו אל דבר ה' ויעזוב את עבדיו ואת מקנהו בשדה. יבואר על פי מה שיש להתבונן בעניני הנסים שנעשו לאבותינו במצרים למה הוכרחו לכל זה הלא ה' ביד הקב"ה לגזור אומר ולהוציא אותנו ברגע אחת, אך באמת כי המשכיל יבין מכל הנסים הללו יש ללמוד דרך לעבודת השם, וז"ש נתת ליראיך גם להתנוסס, ר"ל להיראים נתת הנסים למען יתבוננו בעוצם יראת השם לעבודת הבורא ב"ה ועל ידי זה גם להתנוסס מזה נסים חדשים יותר, וזה גם כן פירוש הפסוק הירא את דבר ה' מעבדי פרעה הנסי יש בו אותיות י"ה נ"ם, ר"ל היראים את ה' יכולים ללמוד יראת שמים ועבודת חדשות מהנסים של פרעה, וזה פירוש הנסי את עבדיו לשון עבדות שלו ואת מקנהו כל הקנינים שלו כמ"ש ישראל קנין אחד, פי' כל מה שביד ישראל ומה שהוא עושה הכל הוא קנין באהדותו ית"ש, וז"ש ואת מקנהו אל הבתים להביאו לידי יראת שמים שנקראת בית כמ"ש ווי דלית ליה ביתא וכו' ואשר לא שם לבו אל דבר ה' ויעזוב את עבדיו ואת מקנהו בשדה, כי הלופיהם בגולם, מי שאינו ירא שמים וכסיל לא יבין את זאת ויעזוב וגו' שעזוב כל הקנינים שלו וכל העבדות בשדה לשון הפקר כמו השדה שהוא הפקר לכל, ה' ישים בלבנו אהבתו ויראתו אמן. (תפארת שלמה)

בליל ב קוד זו
קיים ה"באמע"
לבחורי חמד די יבה"ק

מודעה רבא לאורייתא

הננו בזה להודיע לכל אנ"ש ואברכי קהילתינו הק' הע"י

כי לרגל ימי השובבי"ם ת"ת תתקיים אי"ה

סדרת שיעורים בהלכות טהרה

על ידי

הרה"ג ר' ישראל שלום גאלדבערגער שליט"א

בכל יום שלישי החל מיום ג' פרשת בא הבעל"ט

בשעה 9.15 – 10.00 בערב

בבית מדרשינו בשיכון

ביקרא דאורייתא

הגבאים

בנינים יקרים, מבאר הפרוה שרים, רבותינו הקדושים עצי התמרים

רבש תמרים

הנאונים לעשות הרשאה בכל אופן, ומעתה אף דמדינא לא היה יכול לעשות שליח בהרשאה מ"מ מתקנת הנאונים שפיר הוי שליח, והנה בייט"ל כתב איך יצאו בניי ממצרים קודם הזמן, דכתיב הי צילך דבמדה שאדם מודד מודדין לו, וכיון שראה הקב"ה שעתידין ישראל לעשות משמרת לתורה גדרים וסייגים קודם זמן, כגון להוסיף מחול על הקודש בשבתות ויו"ט שהוא מדברי סופרים לכמה פוסקים, כמו"כ הקדים לנאלו קודם זמנו וכאלו כבר הגיע זמנו ע"כ, וזשיה הן בניי לא שמעו אלי ואיך ישמענו פרעה, כי היה לו מענה חזק להקב"ה שאם בניי כאשר שמעו דיבורי קודש אלו יוצאים מפי משה רבינו אבי החכמים לא שמעו אליו, הרי לא קיימו ולא שמעו לדברי חכמים, אי"כ ואיך ישמענו פרעה לשלוח את בניי כי איך הנני יכול להיות שליח בהרשאה הא במטללי דכפריי לא מהני הרשאה, וליכא למימר דאיכא תקנת הגאונים הא במדה שאדם מודד מודדין לו ואם אין בניי מקיימים תקנת חז"ל למה יקיימם פרעה, ואני ערל שפתים מטענת פרעה לאו בעל דברים ידי את ואין מענה כפי להשיב לו.

(כ"ק מרן רבינו הגד"ק שליט"א)

דדוקא בישראל מהני כפיה לאשר הם זרע קודש מחצבתם, ועיקרן ושרשן טוב, ובהסיר המניעה שדי נופן בתר עיקרן וקבלו ברצון, אבל בעכו"ם לא מהני כפיה דאונם שלהם לא הוי כרצון ע"כ, וזשיה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים, ושמא תאמר מה נשתנו אלו מאלו, לזה המשיך ואמר ולקחתי אתכם לי לעם, וכיאר הרמב"ם בבואכם אל הר סיני ותקבלו התורה, וקשה הרי קבלת התורה היתה ע"י כפיית הר ואונסא כמאן דלא עביד, וע"כ משום דבישראל מהני כפיה לאשר השורש שלהם טוב, ומזה מוכח כי גם כל המכשול של ישראל במצרים היה רק מתוך מירוף הדעת.

(ברך משה) ☆

הן בניי לא שמעו אלי וגו'. והקשו המפוי דהרי הוא ק"ו פריכא דיישראל לא שמעו מקוצר רוח ומעבודה קשה משא"כ פרעה, וי"ל לפימשי"כ ביושב אהלים להעיר דמבואר בגמ' אמרי נהרדעא לא כתבינן אורכתא (הרשאה) אמטלמלי דאם כפריה אינו ברשותו, ומעתה כיון שפרעה כפר בעיקר ואמר לא ידעתי את הי וגם את ישראל לא אשלח הרי הוי מטלמלין דכפריי וממילא אינו נעשה שליח, אך י"ל עפ"י דקיי"ל תקנת

ולקחתי אתכם לי לעם וגו'. נ"ל עפ"י המבואר בפרי"ד שבניי מחויבים לקבל גזירתו של הקב"ה וראוים לעונש ח"ו כשאננם מקיימין מצד דינא דמלכותא, אף דהאי דינא ליתא באינו משה גזירתו על כל בני מלכות, הרי איתא בפרי"ד בשעה שהפין הי את העמים נתן כל אומה לשר שלו, וישראל נשאר תחת יד הקב"ה לבדו, ונמצא דיישראל הם בני מלכותו, והיינו ולקחתי אתכם דייקא לי לעם, לכך והייתי לכם לאלוקים דין ליפרע כי כיון שרק אתם בני מלכותו אי"כ דינא דמלכותא דינא.

(ישמח משה) ☆

והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים ולקחתי אתכם לי לעם. וי"ל בהקדם דברי הישי"מ ליישב קושית אוה"ע כלום כפית עלינו החבר כניגות, דהנה לכאורה קשה על אמרם ז"ל שכפה עליהם הר כניגות, הא קיי"ל אונסא כמאן דלא עביד, אך ידוע מה שכתב הרמב"ם בהא דכופין אותו עד שיאמר רוצה אני, כי טעם הדבר, דטבע הישראל לשמוע למצות קונו, איולא המונע הוא השאור שבעיסה, ואחר שמסירין המונע עושה הטבע את שלו, ולפי זה לא קשה כלל קושית אומות העולם,

לעילוי נשמת
הרה"ח רבי צבי יודא זינגער ז"ל
בן הרה"ח ר' אהרן ז"ל
גלב"ע ב' שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
הרה"ח ר' משה מנחם ביגל ז"ל
בן הרה"ח ר' יוסף ז"ל - גלב"ע ר"ח שבט

לעילוי נשמת
הרה"ח ר' ראובן יצחק ווידער ז"ל
בן הרה"ח ר' משה ז"ל - גלב"ע ב' שבט

וועד לכתובת ספר תורה

לשבת נשמתו הטהורה של מרן רביה"ק בעל ברך משה זי"ע
שע"י קהל יטב לב ד'סאטמאר בני ברק
בראשות מורינו הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א

הודעה ובקשה

שמחים אנו בזה לבשר צדק בקהל רב ציבור אנ"ש הע"י
כי בס"ד ובשעה טובה התחילו כעת לכתוב
ספר שמות

כמו"כ הננו להודיע כי בימים אלו יסתובבו העסקנים
להתרים ולזכות את ציבור אנשי שלומינו תלמידים וחסידיים
במצות כתיבת ספר תורה

ומכאן הקריאה יוצאת לאלו שעדיין לא הצטרפו למצוה נשגבה זו
או שלא סיימו לשלם את התחייבותם

שיפנו בהקדם אל העסקנים החשובים:

הר"ר שלמה זלמן גראס הי"ו

והר"ר יוסף לייב יאזשעף הי"ו

ואך מן המותר להאריך בגודל המצוה כי רבה היא, ובמיוחד גדלה
מעלתה בימי השוכבי"ם כידוע מהאר"י הק' שכתב על מאמרו ז"ל
"וכל מעשיך בספר נכתבים" שהעבירות שהאדם עושה נכתבים
בספר תורה ח"ו, וע"י כתיבת ספר תורה חדש יוכלו להתחיל
מחדש ולתקן את הכל.

על כן הזמן גרמא לעת כזאת להיות נמנה לדבר מצוה וכל מי
שעדיין לא השתתף ישתדל בימים אלו ליטול חלק ולסייע בכתיבת
הספר תורה.

ביקרא דאורייתא

וועד לכתובת ספר תורה

דקהל יטב לב ד'סאטמאר
בני ברק

ועתה כתבו לכם את השירה הזאת

זאת
התורה
אשר
שם
משה
לפני
בני
ישראל

זאת
התורה
אשר
שם
משה
לפני
בני
ישראל

סיפורי צדיקים, בביאור הפסוקים המלאים זיו ונוגה מפיקים

בשפתי צדיקים

וידבר אלוקים אל משה

הגה"ק רבי יואל אשכנזי זצ"ל אב"ד דק"ק זלאטשוב, כיהן ברבנות בצעירותו, כששמו עדיין לא הלך לפניו בעיירה קטנה ולא נודעת משם היה נודע מדי פעם בפעם אל רבו הק' הרבי ר' מאיר'ל מפרמישלאן זי"ע, בראשית כהונתו שם, לא מצא שוחט הקהילה חן בעיניו, ורצה להעבירו ממשורתו, הלה, שגם כן היה נמנה על חסידי פרמישלאן, נשא רגליו ונסע אל הרבי ר' מאיר'ל, והתאונן לפני רבו על האב"ד דקהלתו רבי יואל שלוקח את לחמו ממנו, ואין לו לפרנס את ביתו ולתת לחם לפי הטף. שלח הרבי שליחות אל האב"ד רבי יואל, שיואל בטובו לעיין שוב בדינו של השוחט, כדי להחזיקו במשורתו, ולא להרחיקו, חזקה עליו מצות רבו, ורבי יואל עיין שוב במעשי השוחט, אך לא מצא עליו שום צד זכות בכדי לחזור בו מדינו, ואין לו לדיין אלא מה שענינו ראות, גמר את דינו, והעביר את השוחט משחיטתו, למרות פקודת רבו הק' אולם מני אז היה ירא לנסוע לפרמישלאן, פן ירבה הרבי בהקפדתו עליו. לימים התדפקו על דלתי ביתו שני סוחרים נכבדים, שבאו מעיר רחוקה, להתדיין לפניו בדין תורה, לתמיהתו כי רבה מה ראו על ככה לנסוע ולבוא דוקא אליו, ולא בחרו בדיינים ורבנים גדולים ומפורסמים ממנו ענהו הסוחרים, שחסידי פרמישלאן המה, ורבים הק' צוה עליהם לבוא להתדיין לפני ר' יואל אשכנזי, כיון שכן, שמע טענותיהם וגמר דינם לשביעת רצונם, אחר הדברים האלה, בראותו כי עדיין חנו נטוי לפני רבו הק', החליט שוב לנסוע לפרמישלאן, בעמדו לפני רבו, העיז ושאל את הרבי למה בחר דוקא בו, לדון את דינם של שני הסוחרים, פתח הרבי ר' מאיר'ל את פיו ואמר: מצינו ברש"י פר' וארא עה"פ, וידבר אלקים אל משה "דבר אתו משפט, על שהקשה לדבר ולומר למה הרעותה לעם הזה", וכך הם פי' הדברים, הקב"ה א"ל למשה, מעתה שאמרת למה הרעותה, בדין ובמשפט ראוי להיות מנהיג ודבר (מלשון ידבר עמים תחתיו וברש"י שם "מנחם חברו לשון הנהגה) לבני ישראל, כי הראית את תקיפותך בהנהגתם עד שיכולת לדבר קשות ולהטיח דברים כלפי מעלה, כביכול מרוב דאגתך על צאן מרעיתך, וזהו "דבר אתו משפט" במשפט תהיה מנהיג "על שהקשה לדבר ולומר למה הרעותה", גם אני - סיים הרבי את דבריו - בראותי את תקיפותך בדיני שמים, שהעברת את השוחט ממשורתו למרות פקודת רבך, הרי בזה הראית שראוי אתה לאותה איצטלא, והנך ראוי להיות מורה הוראה בישראל.

ויאמר אליו אני ה' וארא אל אברהם וגו' באל שדי

שמעתי ששאל איש אחד את הרה"ק ר' מיכל מזלאטשוב זי"ע מדוע מתנהג בהרחבה בעושר וכבוד כדרך הפרתמים, ומדוע

אביו הרה"ק ר' יצחק מדרהאביטש זי"ע הי' עני ופרנסתו מתוך דוחק, והשיב לו, השאלה הוא התשובה, לאשר אבי הרה"ק היה בדוחק ובמיצר ולר נהנה מעולם הזה, לזאת מהנכון שירשו בניו זכותו שיהיה להם עושר וכבוד, וזהו ויאמר אליו אני ה' היינו שהקב"ה אמר למשה שיתנהג עם בני ישראל במידת הוי"ה בהרחבה גדולה, המורה על זה שם הוי"ה, והטעם הוא אשר "וארא אל אברהם וגו' באל שדי", כי שם שדי מורה על צמצום, ויען כי האבות היו במיצר ובדוחק, על כן מן הנכון שיתנהג עם בניו במידת הרחמים ויהיה להם הרחבה גדולה.

(עשרת יסועה)

וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל

עשיר אחד נכנס פעם למרן החת"ס ושפך לפניו את מר שיחו כי לאחרונה הגיעו עסקיו למבוכה והוא זקוק לברכתו של החת"ס, אמר לו החת"ס: גם אני שמעתי שאחיק הוא עני מרוד ומטופל במשפחה גדולה, ואתה אינך תומך בו כל עיקר, העשיר תמה ושאל את החת"ס: הן סיפרתי זה עתה עד כמה ירוד הוא מצבי ואיך אוכל עוד לתמוך באחרים, השיב לו החת"ס הנה בפרשתך כתיב "וגם" אני שמעתי את נאקת בני ישראל, ולכאורה מה בא "וגם" לרבות, אלא ללמדינו שבשעה שבניי נאחנו תחת עול מצרים, שמע כל אחד גם את אנחותו של אחיו, ובשכר זה גם השי"ת שמע את נאקתם והוציאם מעבדות לחירות.

(שיחות קודש)

ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני ה'

ידעתי עובדא מאבי מורי הרה"ק רבי יוסף זאב האלבערשטאם זי"ע (בן הרה"ק ר' דוד מקשאנב זי"ע) שהי' פע"א באונגאריין במקום אחד אצל בעל הבית, והי' עת תפילה וביקש להתפלל ולא היה יכול בשום אופן, כי בלבלוהו מחשבות שונות, והמתין זמן רב וכבר עבר זמן תפילה ולא היה יכול לעמוד להתפלל, והרגיש כי בוודאי ספר מינות יש בבית, וחפש בארגז הספרים ומצא את ה"ביאור" מאפיקורס פלוני, ובוה אפשר לפרש הפסוק ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרוש כפי אל ה' ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני ה' וגו', דהנה וודאי אם הבעה"ב היה נחשב ח"ו לאפיקורס וודאי הי' יותר תולה מניעת התפילה בהבעה"ב והיה הולך לבית אחר, ורק לפי שהכיר את הבעה"ב לירא אלוקים ידע שיש לתלות רק בספר מינות, והנה אמרו חז"ל בעיר לא התפלל לפי שהי' מלאה גילולים, וקשה לכאורה הי' לו לצוות להשליך הגילולים מחוץ לעיר, אלא דלא הי' מועיל כיון שפרעה ועבדיו בעצמם היו גילולים כי כפרו בהשי"ת, וזהו כצאתי את העיר וגו' וכי תימא למה לא בעיר, ואת הגילולים ישליכו לחוץ, על זה אמר "ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני ה' ואם כן מה יועיל לי זה. (מגד ארץ)

בית המדרש הגדול "ויואל משה" דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

תודה וקול זמרה

בתודה וקול זמרה, נביע ברכת מז"ט בשפה ברורה, אל ידידינו הנודע לתהילה, מופלג בכל מידה ומעלה, מסור בלב ונפש לכל קדשינו, משקיע מיטב כוחו לבל יחסר המזג בבית מדרשינו, הוא הגבר אשר זה רבות בשנים, משליך עצמו מנגד לטובת מתפללי ביהמ"ד ברוח נאמנים, מקבל את כ"א בסבר פנים,

מוה"ר עזריאל שווארץ הי"ו

לרגל השמחה השרויה במעונו, בנשואי בנו,

החתן המופלג בתויד"ש כמר יואל אברהם ני"ו עב"ג הח' שתחי' למז"ט ובשעטו"מ

תהי נא ברכותינו המאליפות לראשו עטרה, בשם מתפללי בית מדרשינו המפוארה, שבזכות התמסרותו למען הבית מדרש חשיכה כאורה, יושפע לו רב שמחה ואורה, וימשיך להרבות ולהטיב לכל באי בית מדרשינו, ותמיד נביע לפניו תודתנו והערכתנו, וכל טוב סלה.

החותמים למען שמו בשיר וקול תודה

הגבאים

התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

לקראת שבת לבו ונלכה

הננו להודיע בזה לציבור אנ"ש קהל עדתינו הע"י

כי כמידי שנה לרגל ימי השובבי"ם ת"ת המסוגלים לתשובה ולתיקון המעשים

אנו מארגנים שבת קודש בשבת אחים גם יחד

באתרא קדישא מירון

בשבת קודש פרשת יתרו הבעל"ט

כאיש אחד בלב אחד נעלה ברננה לשבות בצל הקודש להתעורר ולהתעלות בעבודת ה', וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו להוושע בכל טוב.

בברכת שבתא טבא

הגבאים

מאמרים נחמדים, ע"ד דרוש מיוסדים, כפתור ופרח משוקדים

פרפראות להכמה

קשה קושיא הנ"ל למה לא זכו המה באמת לזה, לכן פירש"י וארא אל האבות שהוא מטעם שהמה היו אבות, ולא "בני" אבות קדושים על כן אף שמצד עצמם היו גדולים וצדיקים וכל ישראל נשען עליהם, בכל זאת לא היו קדושים כ"כ עד שבא משה רבינו ע"ה ונגלה לו בשם הוי', כי ע"י אבותינו הק' שעבדו כ"כ להיות קדושים, בקל לנו להיות קדושים ואפילו יותר מהם. (אריה שאג) ☆ ☆ ☆

הוא אהרן ומשה אשר אמר ה' להם הוציא וכו', הם המדברים אל פרעה וכו' להוציא את בני ישראל הוא משה ואהרן. איתא (שמי"ד ג' ה') הוא אהרן ומשה הם המדברים, וקשה מה הוסיף בזה הלא זה כתוב בקרא, וי"ל שהיה קשה למדרש למה הקדים כאן אהרן לפני משה לכן מתרץ שבדבור היה אהרן העיקר כדכתיב "והוא יהיה לך לפה", וז"ש "הוא אהרן ומשה אשר אמר ה' להם הוציאו וכו'" וקשה למה הקדים אהרן לפני משה ע"ז אמר הכת' "הם המדברים אל פרעה" בשביל הדבור אל פרעה הקדים אהרן למשה אבל "להוציא את בני ישראל" לענין הוצאה "הוא משה ואהרן" משה קודם לאהרן כמו שאיתא (שמי"ד ג' ז') ועתה לכה ואשלחך אל פרעה א"ר אלעזר לכה וודאית (הה"א שבסוף התיבה) לומר אם אין אתה גואלם אין אחר גואלם. (לקוטי נפתלי) ☆ ☆ ☆

הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה. וי"ל דכאשר צוה הקב"ה למשה ללכת לבני ישראל ולבשר להם על הגאולה לא אמר משה שהוא ערל שפתים רק כאשר הקב"ה אמר לו ללכת אל פרעה או אמר ואני ערל שפתים ההסבר לזה הוא כך בשעה שמשא דבר אל בני ישראל דבר אתם לשון הקודש ושכינה היתה מדברת מתוך גרונו ולא הפריע שהוא כבד פה משום שלא משה היה המדבר אלא השכינה כל זה היה כשדבר לבני ישראל מה שאין כן פרעה שלא הבין לשון הקודש והיה צריך לתרגם לו לשפה המצרית את דבר ד' ממילא או לא דבר בלשון השכינה, וזה שאמר משה בני ישראל יבינו אותי מחמת קול השכינה המדבר מתוך גרוני אבל לפני פרעה אני חייב לדבר בדבור שלי "ואני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה". (תפארת יונתן) ☆ ☆ ☆

והוצאתי את צבאותי את עמי בני ישראל. הקשה באוה"ח הק' מי הם הצבאות ואם הכוונה לישראל היה לו לומר "את צבאות עמי בני", וי"ל איתא בילקוט (שמות ג') למה מתוך הסנה ולא מתוך אילן אחר אומר הקב"ה עמו אנכי בצרה ואם נתונים בשעבוד ואני עלה מתוך אילן אחר לפיכך מתוך הסנה שכולו מלא קוצים, וכתבו המפר' שגלות מצרים לא היה רק רד"ו שנים ובכדי להשלים המנין של ת' שנה היה גם הקב"ה ופמליא של מעלה בגלות והם השלימו וז"ש והוצאתי את צבאותי הפמליא של מעלה "את עמי בני ישראל" יחד עם עמי בני". (בנין דוד)

וידבר אלקים אל משה. איתא במדרש (שמי"ד ג' א') הה"ד כי מה האדם שיבא אחרי המלך, וי"ל דהנה לכאורה קשה דהנה משה השתמש שני פעמים בלשון "למה" כלפי הקב"ה בראשונה אמר משה "למה הרעות לעם הזה" ובשניה אמר "למה ה' יחרה אפך בעמך", ועל שאמר למה הרעות נענש, ועל שאמר למה ה' יחרה אפך ניתנה לו תשובה "סלחתי כדברך", ולכאורה מהו ההבדל, וי"ל דכשאמר למה ה' יחרה היה בקשה על העתיד או נענה הקב"ה לבקשתו אבל כשאמר למה הרעות בא משה בטענה להקב"ה על העבר ועל מה שכבר נעשה אין להרהר ולהקשות, וזה שאמר המדרש "וידבר אלקים אל משה" דבר אתו קשות על שאמר למה הרעות, ולמה הה"ד כי מה האדם שיבא (להרהר) "אחר" המלך, דהיינו על דבר שכבר עשה. (עיר דוד) ☆ ☆ ☆

וידבר אלקים אל משה ויאמר אליו אני ה'. וי"ל הסמיכות לפסוק הקודם בסוף פר' שמות "עתה תראה אשר אעשה לפרעה" ופרש"י העשוי לפרעה תראה ולא העשוי במלחמת ל"א מלכים כשאביאם לארץ היינו שלא יכנס משה לארץ, ונראה ע"פ הגמרא (סוטה י"א) מפני מה נתאוה משה רבינו ליכנס לא"י וכי לאכול מפריה הוא צריך או לשבוע מטובה הוא צריך אלא כך אמר משה הרבה מצות נצטוו ישראל ואין מתקיימין אלא בא"י אכנס אני לארץ כדי שיתקיימו כולן על ידי אמר לו הקדוש ברוך הוא כלום אתה מבקש אלא לקבל שכר מעלה אני עליך כאילו עשיתם, וז"ש "עתה תראה" ולא במלחמת ל"א מלכים שלא תכנס לארץ, וא"ת שלא יהיה לך שכר המצות שאינם מתקיימים רק בארץ וידבר אלקים אל משה "ויאמר אליו אני ה'" נאמן לשלם שכר המצות של א"י אע"פ שלא קיימת אותם. (זרע האב) ☆ ☆ ☆

וארא אל אברהם וגו'. וברש"י וארא, אל האבות, וקשה מה רצה בזה הרי מפורש בפסוק אל אברהם אל יצחק ואל יעקב. ובעוה"שית יש לרמוז דהנה קשה למה באמת לא נגלה להם בשם הוי' ב"ה וכי המה היו ח"ו אינם כדאים לזה, אך הענין בזה יש לומר שהגם מצד עצמם המה היו גבוהים מכל הצדיקים שהיו אח"כ, אך סוכ"ס אברהם אבינו היה בנו של תרח, משא"כ משה רבינו דכתיב בו ולא קם נביא עוד בישראל כמשה וגו' והענין בזה יש לומר שהוא מטעם שמשו רבע"ה נתקדש בקדושה גדולה מאד ע"י אבותיו הקדושים שהיו כולם צדיקים ואף שאחד היה אברהם ואף שיעקב היה המובחר שבאבות עכ"ז קדושתו של משה נבעה מקדושת כל האבות שקדמו לו וע"כ היה קדוש מאוד כ"כ עד שמסר לו השי"ת התורה וכל סודות התורה, ובא הוא למדריגה גדולה כל כך עד שלא קם עוד נביא בישראל כמותו, ומעתה יובן דברי רש"י שכאשר אמר הכתוב וארא אל אברהם ואל יצחק ואל יעקב רק בשם אל ובשם שדי ושמי המפורש לא נודעתי להם הרי

גילדה אחר גילה

באותות כבוד ואהבה, נשגר בזה ברכת מזל טוב, קדם מע"כ ראש בית אבא, אבינו - חותנינו היקר באנשים, מלמד מומחה לעדרי צאן קדשים, נפתלי אילה שלוחה הנותן אמרי ספר, בספריו היקרים שמוציא לאור, צב"י ואתרעי בן ומסר לן אורייתא, שפתותיו נוטפות מור במילי מעליותא, חובר חיבורים מחוכמים, מסור למענינו באמת ובתמים,

הרה"ג ר' נפתלי צבי בראדי שליט"א

ומנשים באהל תבורך אמינו - חמותינו החשובה שתחי לאיט"א

לרגל השמחה הכפולה שבביתם, קול ששון ושמחה על שפתותם, בהכנס אחינו היקר יניק וחכים, כל מחמדים וחכו ממתקים, כמר אברהם יצחק ני"ו לעול תומ"צ ובנישואי אחינו החשוב, חיי"ם שיש בו תורה ויר"ש משולב, כמר חיים ני"ו עב"ג הח' שתחי

ותחי נא ברכותינו לראשכם עטרת, לחן ולכבוד צב"י תפארת, שתזכו לראות ולרוות מכל יוצ"ח רב תענוג ונחת, תורה וגדולה במקום אחת, מותוך אושר ועושר והרחבת הדעת, ברכה והצלחה בכל עת.

כעתידת וברכת בניכם - חתנים

יאל, שאול, ישראל, בראדי.

ישראל פרידמאן, חיים פשה גרינוואלד, שלמה אלעזר פנחס מענדל פייערווערגער.

התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

לחן ולכבוד צב"י תפארה

בהוקרה ובהודאה, נשגר בזה ברכת מזל טוב וגדיא יאה, מעומקא דליבאה, קדם מע"כ האני גברא יקרא, גריס באורייתא תדירא, מרבין תורה, עודע לעז ולתפארה, ידעו ובקי, משעז קב ונקי, נפתלי אילה שלוחה בעמוד במסירות לימינו, מהולל בשיעוריו היקרים בקרב קהילתנו, בפי ישרים מרומם ונערץ, יקר מפנינים ומ"אגני חפץ,

הרה"ג ר' נפתלי צבי בראדי שליט"א

ולרגל שמחתנו בנישואי בנו הבה"ח מו"מ בתויר"ש

כמר חיים הי"ו

עב"ג שתחי למו"מ ובשעמו"מ

לרגל שמחתנו בהכנס בנו יניק וחכים מו"מ

כמר אברהם יצחק הי"ו

לעול התורה והמצוות

וערופה ברכותינו, קדם מע"כ ידידנו, יה"ר שיוכה לעמוד לימינו, וימשיך בהרצת התורה, מתוך שמחה ואנחה, ומשמחות אלו יושפע לו רב אושר ועושר, עדי נוכח לקול מבשר ואומר, בב"א,

הכו"ח בכבוד ובהערבה

הגבאים

פנינים וחידושים בגמרא מס' גיטין הנלמד במסגרת חברת "יסודי התורה" נו"ב ע"י אחד המגי"ש

פניני התורה

הקב"ה מצילנו "מידם" ע"י נתינת שוחד

רעות על כלל ישראל, וניצלנו מהם ע"י כח השוחד, ששיחידו לאותן העומדים בראש, ועי"ז ניצל הכלל. וז"ש שלא אחד בלבד עמד עלינו ללותנו, והקב"ה מצילנו "מידם", כמו שדרשו חז"ל דבר הניתן מיד ליד, כי בכח זה ניצלנו מידם ודפח"ת.

בגמרא (דף כ"ה) "אמר ליה אבי בית דין של עובדי כוכבים נמי דמקבלי שוחדא". מתאמרא משמיה דרביה"ק זי"ע פירוש בדרך צחות על הא דאומרים בהגדה של פסח והוא שעמדה לאבותינו ולנו וגוי והקב"ה מצילנו מידם, כי בכל הדורות עמדו על ישראל רשעים ורוצחים שחשבו

כשתשמע שחברך התעשר אל תאמר ברוך השם רק כשתדע שברכת ה' הוא

כדאמר התם בגמרא דאמרי אינשי מית חברך אשר אתעשר אל תאשר ע"ש, אבל איה"נ דהמיתה מצד עצמה אינה בגדר שכיחא, וא"כ לכל הפחות א"א להחשב המיתה אלא בגדר שכיחא ולא שכיחא עי"ש.

הצור תמים פעלו

בכתב סופר (גיטין דף ל.) מדייק בגמרא שנאמר "אשר ואל תאשר" ולא אמרו חברך מית 'תאמן', חברך איתעשיר לא 'תאמין' כפרש"י, וכתב לבאר את הענין בדרך מוסר, אם יאמר לך חברך מית "אשר" פירוש הצדק הדין ואמור הצור תמים פעלו כי בודאי מאתו היתה לו זאת, אבל אם יאמרו לך "חבירך איתעשר אל תאשר", אל תאמר ברוך השם שהעשיר את חבירך עד שדע על ברור שהשם העשירו כי אולי לא ד' העשירו אלא בעצמו לקח לו את העשירות, ע"י חסם וגזל רמיה ותרמית ודו"ק.

בגמרא (דף ל.) מיתה שכיחא עשירות לא שכיחא, אמר רב פפא היינו דאמרי אינשי דבר זה שאמרנו הוא כאותו פתגם השגור בפני אדם חבירא מית אשר אמרו לך חברך מת האמן, דמיתה מילתא דשכיחא איתעשר לא תאשר אבל אמרו לך התעשר אל תאמן, דעשירות לא שכיחא.

פתירה בחז"ל אם מיתה מילתא דשכיחא

בשור"ת חיים שאל להחיד"א (ה"א ס"י י) כתב בא"ד וז"ל סיבת המיתה מצינו בש"ס דלפעמים קרי לא שכיחא ולפעמים קרי ליה שכיחא, דהן אמת דבגישין (דף ל.) אמרינן מיתה שכיחא עשירות לא שכיחא, אבל נגד זה מצינו (ביוסא דף י"ג) דקאמר טומאה שכיחא מיתה לא שכיחא, וכן בנדרים (דף ס"ה) אמרינן דמיתה הוי נולד לא אסיק אדעתיה בשעת הנדר ועניות לא הוי נולד, משום דמיתה אינה מצויה ועניות מצויה ע"ש. וא"כ ע"כ לומר דמ"ש בגישין מיתה שכיחא, היינו לגבי העשירות דהוא דבר רחוק הרבה שהעני יתעשר

שלום רב לאזהבי תורתך ואין להם מכשול

הקנה שעליו היה נשען, לבעל דינו, ומעותיו של חבירו היה בתוכו, רגז המלוה ושבר את הקנה ונשפכו המעות והתבררה האמת, ומעשה זה קראו בגמרא "קניא דרבא" שזכה רבא שהדינים שבאו לפניו מלבד שהיו ע"פ דין אמת כפי כללי הגמרא התבררו גם כאמת לאמיתו היינו שמן השמים סייעו בדבר שהזכאי בדין אכן היה זכאי האמיתי, וכן בכל המקומות שרבא הורה כאיו בשעות התגלו לבסוף שהיה אלו הוראות לאמיתותן שלא נכשל בדבר הלכה אליבא דאמת.

בגמרא (כ"ט:) ההוא גברא... איכסיף לסוף אגלאי מילתא דארוסה הואי. הגאון רבי עקיבא איגר (בגליון הש"ס) מציין לעוד שלושה מקומות בש"ס שבהם הורה רבא הוראה למעשה, ואח"כ שאלוהו על כך ואיכסיף ולבסוף אגלאי מילתא למפריע שהוראתו היה נכונה. ועומק הענין מבואר בפרי צדיק (פ' ראה אות ז') ע"פ המסופר בגמרא (נדרים כ"ה). על אותם שני אנשים שבאו לפני רבא לדון, שאחד תבע את חבירו שחייב לו מעות, וכפר הלה בכל, וכשבא הנתבע להשבע ולהפטר, מסר את

לעילוי נשמת

האה"ה מרת רייזא פוקס ע"ה

ב"ר ישראל משה ז"ל - גלב"ע כ"ג טבת

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' דוד פוקס ז"ל

ב"ר חיים ז"ל - גלב"ע כ"ה טבת

טנ"א מלא ברכות

בידידות ובברכה, ברכת מז"ט בזה שלוחה, קדם מע"כ ידידינו החשוב והמהולל בכל שבחה, קובע עתים לתורה, חשיכה כאורה, ובפרט בשיעורינו הקבוע מדי צפרא וצפרא, נודע לעז ולתפארה, עובד את ה' ביראה טהורה,

הר"ר נתן טאבאק הי"ו

לרגל שמחתו בהכנס בנו יניק וחכים כמר מאיר ני"ו לעול התורה והמצוות

ויה"ר מקמי שמיא, שיזכה להמשיך בלימוד התורה לעלמי עלמיא, ובשכר זאת יתברך בשפע ברכה והצלחה, ומשמחה זו יושפע לו רב תענוג ונחת ושובע של שמחה, ברביה והמשכה, ויוסיף עליו ה' אלף פעמים ככה, אכ"ר.

א"ד החותמים למען שמו בהוקרה ובשמחה
ידידיו הלומדים עמו בצוותא בשיעור בוקר

שלום אליעזר ראטער, יחיאל מיכל אברהם פרידמאן, נפתלי מנחם שטיינמעץ,
יצחק שמעון ווייס, מנחם צבי כהן, אהרן מאיר ווייס, דוד שלמה וואנחאצקער.

על זאת שבחו אהובים

בשמחה ובידידות, נגדך בשורות אחדות, ברכת מזל טוב, וברכות לרוב, קדם חברינו וידידינו, הצמוד באהבה בקירות לגבינו, חן וחסד על פניו שורה, מקבל את כ"א בשמחה ואורה, כשמן תורק שמו, טעמו ונימוקו עמו,

כמר יואל טאבאק הי"ו

לרגל שמחתו באירוסיו עב"ג למז"ט ובשעטו"מ

יה"ר שהזיווג יעלה יפה, כליל בחוד ותפארת יציץ ויפרח כגפן אדרת, ויאך ה' פניו אליך, לשמרך בכל דרכיך, וראה בגים לגנך, עוסקים בתורה ובמצוות כאניות נפשיך, אכ"ר.

כעתירת וברכת ידידיך השמחים בשמחתך
אלחנן אלימלך היילברון
יואל ביקסנשפאן

רני ושמחי ליעקב"ב

מעומק הלב, אשא ברכת מזל טוב, למע"כ ידידי היקר והמהולל, רודף צדקה וחסד לפרט ולכלל, לבו ער ופתוח בכל עת ועונה, לכל אשר אליו פונה, נעים הליכות ורב תבונה, מלמד דרדקי ברוח נכונה,

מוה"ר אברהם יעקב שווארץ הי"ו

לרגל השמחה שבביתו
באירוסיו בתו הכלה הח' שתחי' למז"ט

וברכתי אליך לרצון יעלה, שכל משאלות לבך לטובה ה' ימלא, ותזכה לראות ולרוות מכל יוציח רב תענוג ונחת דקדושה, במידה מרובה וגדושה, וכל טוב סלה.

המברך ברגשי ידידות והערכה
אליעזר דוב ענגעל